

Historia stadionu Legii: W oczekiwaniu na zegar

Wtorek, 3 listopada 2009 r. godz. 15:38

Opisując historię obiektów Legii dziś raz jeszcze wracamy do pierwszej połowy lat 60. Piłkarze Legii grali wtedy, podobnie jak obecnie bez zegara i tablic świetlnych. Te były dopiero w planach. Podobnie jak budowa krytego basenu z internatem i stołówką, toru do jazdy szybkiej na lodzie. Tylko część z tych planów udało się zrealizować. W 1964 roku do użytku oddano jednak dobrze, jak na tamte czasy, wyposażoną salę ogólnorozwojową w budynku ambulatorium...

W 1964 roku na Łazienkowskiej odnowiono ławki odkrytych miejsc siedzących. W hali sportowej przy 29 Listopada wyremontowano natryski i instalację centralnego ogrzewania. Na terenach strzelnicy w Szczęśliwicach przeprowadzono prace porządkowe i wykonano gruntowny remont budynku strzelnicy i pomieszczeń do przechowywania broni i amunicji.

Dużym osiągnięciem było oddanie do użytku sali ogólnorozwojowej, zlokalizowanej w budynku ambulatorium. Sala ta wyposażona w najnowocześniejsze urządzenia do ćwiczeń siłowych i ogólnorozwojowych, miała odegrać ważną rolę w podnoszeniu poziomu szkolenia i właściwego przygotowania zawodników Legii w różnych dyscyplinach sportu.

Czyniono także starania o dodatkowe środki finansowe, które miały być przeznaczone na wyposażenie kortów Legii w kompresownię do zamrażania płyty w okresie jesienno-zimowym. Inwestycja ta miała przynieść wielotysięczne wpływy, a posiadanie własnego lodowiska miało stworzyć legijnym sekcjom sportów zimowych dobre warunki szkoleniowe.

Przeciągały się planowane inwestycje jak wymiana ogrodzenia od strony ulicy Łazienkowskiej, budowa kas, odgrzybianie ściany wschodniej budynku głównego oraz wykonanie jego nowej elewacji.

W 1965 roku planowano budowę basenu krytego z zapleczem, internatem i stołówką, co planowano wykonać w ciągu 5 lat. W tym samym czasie miał powstać tor lodowy do jazdy szybkiej.

Nowy zarząd klubu myślał wtedy o stworzeniu warunków szkoleniowych i zaplecza gospodarczego dla sekcji strzelectwa sportowego i jeździeckiej, które do tej pory pracowały w bardzo trudnych warunkach. Konieczne było również zrealizowanie projektu wyposażenia boiska głównego w zegar i informacyjne tablice świetlne.

W 1967 roku zachodnia ściana budynku szatni (z 1928 roku) na terenie basenów została ozdobiona abstrakcyjną mozaiką z płytek ceramicznych i otoczków autorstwa Teresy Jonkajtys-Sołtan. Dodatkowy element kompozycyjny stanowiła reklama PZU.

CDN

Historia stadionu Legii: Wspomnienia Bohdana Tomaszewskiego

Historia stadionu Legii: Wchodzenie na gapę, piwo pod stadionem i przeładowany trolejbus

Historia stadionu Legii: 1965-68

Historia stadionu Legii: 1961-63

Historia stadionu Legii: 1960 cz.V

Historia stadionu Legii: 1960 cz.IV

Historia stadionu Legii: 1960 cz.III

Historia stadionu Legii: 1960 cz.II

Historia stadionu Legii: 1960 cz.I

Historia stadionu Legii: 1950-1959

Historia stadionu Legii: 1948-1949

Historia stadionu Legii: 1946-1947

Historia stadionu Legii: 1937-1945
Historia stadionu Legii: 1933-1936
Historia stadionu Legii: 1930-1932
Historia stadionu Legii: 1928-1929
Historia stadionu Legii: 1926-1927
Historia stadionu Legii: 1924-1925
Historia stadionu Legii: 1917-1922